

Margrethe Petersen imødegik stærkt Fru Holten. Det nævnte Eksempel maatte være noget ganske undtagelsesvis.

Astrid Holten vilde ikke have noget imod Skrivelsen, hvis der henvises til 1929.

Martine Bjørnsboe meddelte, at da hun og Ingrid Larsen havde været i Landstinget hos Justitsministeren, havde de omtalt Sagen, og han havde da lovet, at der skulde blive taget meget nøje Hensyn til vor Henvendelse og til den Part, der blev begaaet Uret imod. Da Margrethe Petersen havde haft en Del Sager angaaende dette Spørgsmaal og endvidere havde kendt Eksempler, vedtog man, at hun sammen med Martine Bjørnsboe og Ingrid Larsen skulde gå til Justitsministeren med Skrivelsen.

- d) Invalide- og Aldergarante. Landsformanden oplæste den indsendte Skrivelse. I Landstinget af den 10. havde vi faaet et Brev fra De Samvirkende Invalid- og Aldergaranter, der beklagede, at D.K. i 1929-30, da Landsformanden gav af Vælgere og Lemstede rejste samme Krav og da samtidig henvendte sig til Kvindeorganisationerne, deriblandt D.K., ikke havde været. Landsformanden foretog Udkast til Svar, der vedtoges.

- e) Gift Kvindes Skat. Ellen Wolden Røthinge, der var valgt til Formand for Udvælgelsen, meddelte, at hun havde suppleret sig med Ingrid Larsen og Edel Saunte, saa Udvælgelsen nu bestod af følgende: Ellen Wolden Røthinge, Inger Hempel, Magda Andersen, Ingrid Larsen og Edel Saunte. Der kunde intet gøres ved Sagen lige i Øjeblikket, men man vilde arbejde videre med den. Der var mange Problemer at tage fat paa.

- f) Stempelafgift ved Separationsbevillinger: Margrethe Petersen meddelte, at Edel Saunte havde talt med Finansministeren herom, og han havde svaret, at Spørgsmaalet vilde blive taget op ved næste Revision af Stempeloven. Vi maatte da til den Tid være opmærksomme paa Spørgsmaalet.

- g) Mærkatet: Man saa paa de forskellige Udkast, og valgte et, hvor Pigen med Guldhornet er fremstillet i Sølv paa blaa Bund. Lis Groes foreslog, at det brugtes som Hoved paa Brevpapir i Kredse.

Magda Andersen foreslog, at Mærkaterne sendtes til Kredse i Antal efter Medlemstallet, og at de sendtes pr. Postopkrævning og maatte ikke returneres. Der skulde skaffes Penge, og de enkelte Kredse maatte gøre dette for deres Forening.

Astrid Badstue syntes ikke, man kunde diktere Kredse, hvad de skulde afgive, naar de ikke maatte returnere dem.

Margdalens Sjergensen og Hulda Pedersen mente, man maatte indprente Kredse, at dette var i Stedet for en Kontingentforhøjelse grundet paa, at alt var blevet dyrere - saa de kunde forholde Medlemmerne dette.

Magda Andersen mente ikke, det kunde blive saa slemt for Kredse at faa solgt de Mærkater. Havde udregnet for sin egen Kreds Vedkommende, at de ca 40 Medlemmer skulde købe for ialt Kr. 12.-, hvilket vilde give ca 35 Øre pr. Medlem.

Hulda Pedersen syntes, det var nødvendigt med Mærkatet, men havde ikke fundet nogen af Forslagene særlig gode. Mente et Danmarkskort med Kredse afmærket og som Tekst: D.K. 1871 vilde være bedre.

Lis Groen var stemt for Landkortet subsidiært Pigen med Guldhornet. Ellen Wolden Røthinge med flere mente, at Pigen med Guldhornet bedre vilde kunne sælges ude i Kredse.

Margrethe Petersen anbefalede Landkortet paa blaa Bund, saa Mærkatet og vor Agitationsbrochure blev ens.

Inger Hempel mente, at et af Forslagene, der var fremstillet ogsaa med Pigen med Guldhornet, men i 4 Farver, vilde gøre sig bedre i Mærkatet, naar man tog i Betragtning den nedsatte Størrelse. Rent reklamemæssigt set vilde det virke bedre. -